

Ayak Parmaklarımın Marifetleri

– AhmetZeytinci · 15 Mart 2018

Öyle uzanmıştım bir tatil günü gecenin onikisinde... Kanepede rahat, elimde kumanda, zıp yapıp duruyorum. O kanal senin, bu kanal benim, başka bir kanal Ali Baba ve Kırk Haramilerin. Yok canım, yok tabi ki kanal benim kanalım, söz temsili geziniyorum kanallarda... İnsan kanepede de uzandığında hem de gecenin ilerleyen saatlerinde iyice tembelleşiyor...

Şu çoraplarımı yerimden kalkmadan bir çıkartabilseydim. Dur bakayım bir ayağım ile öbür ayağımda ki çorabı çıkartmayı deneyeyim... "Hadi sol ayağım, ha gayret, taktın mı tırnağımın birini çıkar çorapı" Büyük bir mücadele veriyorum... Alnımdan boncuk boncuk terler akmaya başladı... Aslında elimi uzatsam hemen çekip çıkartacağım ama, hiç yerimden kalkasım yok vallahi... Gecenin bu saatinde vinç gelse beni oynatamaz. Hemen aklıma Fransız Yazar Paul Lafregue'nin Tembellik Hakkı adlı kitabı geliyor. Hadi Ahmet biraz daha gayret, sen bu çorapları tek tek çıkartırsın. Denemeye devam her ne kadar tembellik hakkın var ise de...

Neyse, epey uğraştıktan sonra birini çıkartmayı başardım. Cep telefonundan kendime alkış gönderiyorum... Birini çıkardı isem öbürünü de çıkartırım diye düşünmeden edemiyorum. Başlıyorum onunla da uğraşmaya... Zorlaya zorlaya onu da çıkartıyorum eninde sonunda... Zafer Benim. Oh be! Ayaklarımın hava alma hakları var.

Sol ayağımın baş parmağı ile sağ ayağımın baş parmağını kavgaya tutuşturdum. Hayır hayır aslında ben tutuşturmam da onlar birbirine girdiler, durun demeye kalmadan, Hacivat ile Karagöz gibi adeta... "HmMMM şşşşt! keratalar rahat durun bakayım, bak bak bak hiç de tınmıyorlar gece gece." Tam o sırada da çok sevdiğim Talk Show başlayınca seslerini kesiyorlar zibidiler... Rahmetli babaannemin bir tekerlemesi vardı bu parmaklar hakkında, dur bakayım bir hatırlamaya çalışayım. Gerçi o tekerleme el parmakları ile ilgiliydi ama olsun bunlarda parmak ne fark eder... "Baş parmaaaak. baş parmaaaak" duydular mı ki ne? "Burdaaaa, burdaaaa" Ahanda ikisi de cevap verdi... "Uzun Hacı, Gül Pabucu." bunlarda duyar mı? "Burdaaaa burdaaaa!" vallahi onlarda cevap verdi... Dur bakayım "Batona Bacıııı" o da duyar o da "Burrrrrrrdaaaaa" Baş Parmak, Başar Parmak, Uzun Hacı, Gül Pabucu, Batona Bacı... Batona Bacı en kısa olan serçe parmak... Ne bileyim işte uyduran öyle uydurmuş...

Ayağımın tam ucunda bu günkü gazetenin magazin eki duruyor. Baş parmak ile baş parmağın arasına bir sıkıştırırsam onu hemen kendime çekeceğim de çok uğraştırarak gibi beni... Uzun Hacı, Gül Pabucu, Batona Bacı kesinlikle halledemez bu işi... Tam yakaladım derken zırt diye kayıyor. Beş dakikadır uğraşıyorum, tam sıkıştırdım derken kayıp gidiyor ayak parmaklarımın arasından, tüh ki tüh! Hanımı çocukları çağırırsam, onlarda yattılar...

Ayağımın biri gece gece kaşınmaya başladı. Hay Allah! Bu saatte yerimden doğrulup kaşıyamam, bir ayağım ile öbür ayağımı kaşımaya başlıyorum. Hatur hatur, hatır hatur (Kaşıntı sesleri) öyle de güzel kaşınıyor ki... Bu da değişik bir zevk imiş yahu! Bu sefer kaşıyan ayağımı da kaşıntı tuttu... Bir onu kaşıyorum, bir öbürünü... HmMMM! "Kavga etmeyin bakayım ne güzel işte birbirinizi kaşıyorsunuz." Siz merak etmeyin toplumda da çok kaşınacak insan var, sadece siz mi kaşınıcaksınız?

Gözlerim de kapanmak üzere oturma odasında ki kanepede... Kanepeden aşağıya doğru kayıp da şöyle kumandaları bir yanıma çeksem ya da kumandaları çekemez isem televizyonun düğmesine basmayı becerbilsem... Şimdi hanım yattı Allah'dan bu halimi bir görse hemen kuracağı cümleyi söyleyeyim size "Ahmeeeeet tembellikten eşeğe dayı çağırıyorsun yine bakıyorum." derdi, der yani, demiştir geçmişte de, demeden duramaz... Yeriz lafları billahi...